brødløs, fordi Svende og Mester ikke kunde enes, er der Anledning til at spørge. Hvorfor kunne Kvinderne ikke atter tage Brødforsyningen i deres Haand og være *Bagere*? Naar der undtages Rugbrødsbageriet, og maaske det med, saafremt man benytter Maskinkraft, er der aldeles intet til Hinder derfor. Jeg tror sikkert, at enhver vil indrømme, at en Kvinde lige saa godt kan lave en Kransekage som en Mand. Den Bager, der udelukkende benyttede Kvinder i sit Bageri, vilde sikkert ikke levere det daarligste Brød, og jeg tror, at hans Bageri vilde se adskilligt mere tiltalende ud, end de fleste nu gjøre.

Møbelsnedkeriet er ikke noget overdrevent svært Arbejde; raske Kvinder raade over Kraft nok til at lave baade Borde, Stole o. s. v., men have de Dygtighed og Begavelse nok dertil, vil man spørge. Det er, som man tager det; sammenligner man Møbelarbejdet med finere kvindelige Haandarbejder, vil man vist finde, at der skal lige saa stor Dygtighed til dette som til hint. Betragt de fine polstrede og betrukne Møbler, de rigere Hjem bugne af, se, hvorledes de laves, og stil det Spørgsmaal: Hvorfor kunne Kvinderne, der dog maa have nogen Sans for Hygge, Folder og Farver, ikke betrække vore Stole, polstre Sofaerne og udstyre Værelserne med Gardiner, Portiere o. s. v? Jeg ser ingen Grund dertil. De fornødne Kræfter mangle de i alt Fald ikke. Det skulde da være Skjønhedssans; men der er dog ingen Rimelighed i at antage, at kvindelige *Sadelmagere* skulde have mindre Sans for, hvad der tager sig ud i Hjemmene, end Mændene.

Skulde det ligge over Kvindernes Kræfter at *tapetsere* vore Værelser? Eller mangle de Sans for Farverne, hvorledes Tapetet skal sidde for at tage sig ud o. s. v? Jeg tror, at vi dristig kunne sige nej, ingen af Delene.

Hører der mere Kraft og Kunstfærdighed til at *male* Vinduer, Døre, Møbler o. s. v. end Kvinderne raade over? Betragt en Malersvend i Arbejde, Svaret vil da ligge lige for Haanden.

Hvem tvivler vel om, at Kvinder kunne *indbinde Bøger* lige saa fuldt som Mænd? Jeg for min Part, der dog har set adskilligt Bogbinderi, gjør det i hvert Fald ikke, saa meget des mindre, som jeg har set flere Kvinder, der var fortrinlige Bogbindere. I vort Naboland Norge, har jeg ladet mig sige, sy Kvinder de svære norske Søstøvler; ere vore Kvinder end ikke saa stærke som de norske, ville de dog i hvert Fald have Kraft nok til at *sy Fodtøj* til deres eget Kjøn, hertil maa de fortrinsvis antages at have alle Betingelser.

Jeg skal kun nævne *Skrædderiet*. Hvorfor faa Kvinderne ikke Æren for at have syet en stor Del af det Tøj, vi Mænd bruge, da de dog i Virkeligheden gjøre det? De faa det ikke, fordi Skrædderne ved Tavshed ville bringe Folk til at glemme,